

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 4 mei 1999 door de Vlaamse minister van Economie, KMO, Landbouw en Media verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende toekenning van productiepremies aan sommige audiovisuele producties", heeft op 6 mei 1999 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het voorliggende geval wordt het spoedeisend karakter gemotiveerd als volgt :

"De Vlaamse audiovisuele sector heeft ... zeer dringend nood aan een aantal incentives voor de verdere realisatie van audiovisuele (co)producties en deze incentives moeten, om doeltreffend te zijn, in een reglementair besluit worden vastgelegd".

*

* *

STREKKING VAN HET ONTWERP

De artikelen 3 tot 10 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 voorzien in de oprichting van het fonds "Film in Vlaanderen", hierna het Fonds te noemen. Het Fonds heeft o.m. tot taak bij te dragen tot de financiering van audiovisuele producties en coproducties die in aanmerking komen voor subsidiëring (artikel 5).

De nadere regeling i.v.m. de subsidiëring van audiovisuele producties of coproducties is terug te vinden in een besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994 houdende bepalingen tot coördinatie van het Vlaams audiovisueel beleid.

.../...

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit beoogt een specifieke regeling in te voeren i.v.m. bepaalde types van audiovisuele producties (lange speelfilms en creatieve documentaires) en i.v.m. een bepaald type van subsidies (productiepremies). Het ontwerp bepaalt de maximumbedragen van de toe te kennen productiepremies, en regelt de wijze waarop een premie wordt uitbetaald.

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Zoals vóór de vervanging van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bij de wet van 4 augustus 1996, kan de mededeling van het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen slechts gevraagd worden "in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed" (artikel 84, eerste lid, 2°). Thans voegt de wet hieraan toe dat, in een dergelijk geval, "de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, overgenomen (wordt) in de aanhef van de verordening" (zelfde bepaling).

Het laatstgenoemde vereiste is door de wetgever opgelegd om mogelijke misbruiken te voorkomen. Een overheid die de dringende noodzakelijkheid ten onrechte inroept om binnen drie dagen een advies te verkrijgen, loopt het risico

.../...

haar besluit wegens een ontoereikende motivering vernietigd te zien door de Raad van State, afdeling administratie (1).

In de uitoefening van haar preventieve controle op de wettigheid van de haar voorgelegde ontwerpen van verordening, dient ook de afdeling wetgeving de voor het spoedonderzoek aangevoerde redenen te beoordelen. Als die afdeling van oordeel zou zijn dat het beroep op de spoedprocedure niet regelmatig gemotiveerd of niet wettelijk verantwoord is, zou zij een gebrek vaststellen dat de adviesaanvragende overheid onmogelijk nog kan verhelpen, gelet op de verplichting om de opgegeven motivering zonder meer in de aanhef van de ontworpen verordening op te nemen. Een dergelijke vaststelling maakt een verder onderzoek van het ontwerp dan ook volstrekt overbodig.

Hieruit volgt dat de behoorlijke motivering van het verzoek om spoedbehandeling een voorwaarde is voor de ontvankelijkheid van de adviesaanvraag.

Te dezen wordt de dringende noodzakelijkheid in wezen niet verantwoord, doch wordt enkel gesteld dat de Vlaamse audiovisuele sector "zeer dringend nood heeft" aan de in het ontwerp bedoelde incentives. Er worden geen - op concrete gegevens gesteunde - objectieve redenen aangevoerd waarom het ontworpen besluit binnen een zo korte tijd

(1) Memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 4 augustus 1996, Parl. St., Senaat, 1995-96, nr. 321-1, pp. 14-15; verslag namens de Senaatscommissie, Parl. St., Senaat, 1995-96, nr. 321-6, p. 24.

genomen moet worden dat een beroep op de spoedprocedure van artikel 84, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gewettigd zou zijn.

Een dergelijke motivering, die neerkomt op de loutere affirmatie dat het geval spoedeisend is, moet worden gelijkgesteld met de afwezigheid van motivering.

De adviesaanvraag is derhalve onontvankelijk.

2. Deze conclusie heeft tot gevolg dat de Raad van State het ontwerp zelf niet kan onderzoeken.

Niettemin wenst de Raad erop te wijzen dat steunmaatregelen om de cultuur te bevorderen onder toepassing vallen van de bepalingen van het EG-Verdrag i.v.m. de steunmaatregelen van de staten. Ook al kunnen dergelijke maatregelen als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt beschouwd worden (artikel 87, lid 3, van het verdrag; vroegere artikel 92, lid 3), toch moet de Europese Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van dergelijke steunmaatregelen op de hoogte worden gebracht voordat die maatregelen ten uitvoer worden gelegd (artikel 88, lid 3, van het verdrag; vroegere artikel 93, lid 3) (1).

(1) Zie, o.m. H.J., 2 april 1998, Commissie/Sytraval en Brink's France, Jur., 1998, I, (1719), p. 1763, punt 35.

Het blijkt niet dat het ontwerp ter kennis van de Europese Commissie is gebracht. De stellers van het ontwerp dienen erop toe te zien dat dit alsnog gebeurt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. ALBRECHT,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER